

1921 ^{10/11} 20: 1. Beh. af F. t. L. om Foranstaltn. t. Husdyravlens Fremme i de sønderj. Landsdele. 1922

føres uforandret i de sønderjydske Landsdele, og at Vedtagelsen sker uden Udvalgsbehandling.

J. P. Nielsen: Paa mit Partis Vegne skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie og til hurtig Behandling.

Fibiger: Jeg skal paa det konservative Folkepartis Vegne anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme, da det kun er rimeligt, at de samme Bestemmelser, vi har her i Landet med Hensyn til Husdyrbrugets Fremme, ogsaa bliver indført i Sønderjylland med den ene lille Forandring, som foreslaas med Hensyn til Afkomspræmieringen.

Lageri: Paa mit Partis Vegne skal jeg give Forslaget vor fulde Tilslutning og Anbefaling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg og Svin i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2671).

Sagen sættes til Forhandling.

Mads Gram: Det foreliggende Lovforslag nævner jo Ordet Tuberkulose, og skønt Meningerne her i Tinget er delte om de fleste Ting, tror jeg dog, at man fra alle Sider vil være enig om at slaa et Slag imod den fælles Fjende Tuberkulosen. Vi Repræsentanter for de sønderjydske Landsdele hilser med Glæde, at denne Lovgivning bliver udvidet til at gælde ogsaa for vort Vedkommende. Og det kan ogsaa

være nødvendigt, at Loven bliver gennemført netop nu. Før 1914 var Tuberkulosen blandt Hornkvæg og Svin gaaet ganske betydeligt tilbage indenfor vort Landomraade; men efter at vore Besætninger nu under Krigen har været satte paa Krigskost og faaet for knap Ernæring og derved er blevet mindre modstandsdygtige, synes Tuberkulosen atter at have bredt sig i de sidste Par Aar. Det er sikkert en god Foranstaltning, at der gives Adgang til fri Benyttelse af Tuberkulin; thi Tuberkulinet har jo vist sig som et brugbart Middel til at udskille de syge Dyr af vore Besætninger, og dette er meget vigtigt. Baade Kødet og Mælken hører til vore vigtigste Næringsmidler, og naar disse Ting er tuberkuløse, er vi udsatte for selv at blive smittet af denne snigende Sygdom. Nu holder mange Landmænd sig vel nok tilbage fra at benytte Tuberkulinet, fordi dette Middel ingen direkte helbredende Virkning har. Der er i de sidste Dage fremkommet Meddelelser i Bladene om, at Dr. Calmette, Underdirektør ved Pasteur-Instituttet i Paris, har gjort Forsøg med et nyt Middel mod Tuberkulose hos Kvæget, og at dette Middel skal have helbredende Virkning. Det er godt, at Loven om Tuberkulose hos Hornkvæg og Svin er saaledes affattet, at den aabner Mulighed for, at ogsaa dette Middel kan blive prøvet herhjemme, og jeg vil bede den højtærede Landbrugsminister at tage under Overvejelse, om der ikke snarest muligt bør gøres Forsøg med dette Middel ogsaa herhjemme. Thi viser det sig, at Midlet virkelig virker helbredende, vil sikkert det store Flertal af Landmændene stille sig forstaaende, og der skal nok blive gjort god Brug af den Mulighed, Loven aabner for dets Anvendelse.

Der er en Paragraf i Loven, der omhandler Yvertuberkulose, og denne Bestemmelse har vi hidindtil ikke haft noget tilsvarende til. Den er imidlertid af stor Vigtighed, fordi Yvertuberkulose er den allermost smittefarlige Form for Kvægtuberkulose. Mælk af et yvertuberkuløst Dyr er myldrende fuld af Smitstof og er af den allerfarligste Beskaffenhed, især for Smaabørn, men ogsaa for voksne Mennesker. Loven tilsikrer Landmændene en